

اشیاء مختلف در قرآن

۱. میخ: «وَالْجِبَالَ أُوتَادًا» (نبا / ۷) و کوهها را میخهای زمین.
۲. پشم: «وَمِنْ أَصْنَافِهَا» (نحل / ۸۰) و از پشمehای آنان.
۳. کرک: «وَأَوْبَارَهَا» (نحل / ۸۰) و کرکهای آنها.
۴. مو: «وَأَشْعَارَهَا» (نحل / ۸۰) و موهای آنها.
۵. اثاث: «أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ» (نحل / ۸۰) اثاث و متعاب (و وسائل مختلف زندگی) تا زمان معینی قرار داد.
۶. قلم: «نَ وَالْقَلْمَ وَمَا يَسْطِرُونَ» (قلم / ۱) ن، سوگند به قلم و آنچه می‌نویسند.
۷. ظروف غذا: «يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبٍ وَتَمَاثِيلٍ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ» (سبأ / ۱۳) آنها هر چه سلیمان می‌خواست برایش درست می‌کردند: معبدها، تمثالها، ظروف بزرگ غذا همانند خوشها. سوزن: «وَ لَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ» ۸. حتیٰ یلیح الجمل فی سَمَّ الْخِيَاطِ (اعراف / ۴۰) و (هیچ گاه) داخل بهشت نخواهند شد مگر اینکه شتر از سوراخ سوزن بگذرد.
۹. چراغدان: «مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكُوِهِ» (نور / ۳۵) مثل نور خداوند همانند چراغدانی است.
۱۰. چراغ: «الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَهِ» (نور / ۳۵) و آن چراغ در شبشهای است.
۱۱. تخت: «مُتَكَبِّئِينَ عَلَى سُرُرٍ مَصْفَوَقِهِ» (طور / ۲۰) در حالی که بر تختهای صفت کشیده در کنار هم تکیه می‌زنند.
۱۲. پرده: «وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةً» (بقره / ۷) و بر چشمها یشان پردهای افکنده شده.
۱۳. سفال: «خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَارِ» (رحمن / ۱۴) انسان را از گل خشکیده‌ای همچون سفال آفرید.
۱۴. دیگ: «وَقُنُورُ رَاسِيَاتِ» (سبأ / ۱۳) و دیگهای ثابت(که از بزرگی قابل حمل و نقل نبود.
۱۵. پیمانه: «وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ» (اسراء / ۳۵) و هنگامی که پیمانه می‌کنید، حق پیمانه را ادا نمایید.
۱۶. ترازو: «وَزُنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ» (اسراء / ۳۵) و با ترازوی درست وزن کنید.
۱۷. کلید: «لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ» (زمر / ۶۳) کلیدهای آسمانها و زمین از آن اوست.
۱۸. آبریز(ظرف دستشویی): «بِأَكْوَابٍ وَأَبْارِيقَ» (واقعه / ۱۸) با جامها و آبریزها.
۱۹. پیاله: «وَكَأْسٌ مِنْ مَعِينٍ» (واقعه / ۱۸) و پیاله (ها) یی از باده‌ناب روان.
۲۰. قفل: «أَفَلَا يَتَذَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَفْفَالُهَا» (محمد / ۲۴) آیا آنها در قران تدبیر نمی‌کنند، یا بر دلهایشان قفل نهاده شده است؟
۲۱. دلو: «فَأَذْلَى دَلْوَةً» (یوسف / ۱۹) او دلو خود را در چاه افکند.
۲۲. بالش: «مُتَكَبِّئِينَ عَلَى رَفَرَفٍ خُضْرٍ» (رحمن / ۷۶) بر بالش سبز تکیه زده‌اند.
۲۳. فرش: «وَغَبْقَرَى جِسَانٍ» (رحمن / ۷۶) و فرش نیکو تکیه زده‌اند.
۲۴. عصا: «قَالَ هِيَ عَصَائِيَ أَتَوْكَوْ عَلَيْهَا» (طه / ۱۸) (موسى) گفت: این عصای من است، بر آن تکیه می‌دهم.
۲۵. صندلی و تخت: «وَالْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا» (ص / ۳۴) و بر تخت او (سلیمان) جسدی بیفکنندیم.